

عنوان مقاله:

سیستم های خورشیدی غیرفعال در معماری بومی اقلیم گرم و مرطوب ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد فرخ زاد - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه گلستان

آزاده چوبدار سعدآباد - کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه علوم و تحقیقات زنجان

خلاصه مقاله:

در اهمیت ارتباط معماری با شرایط محیط طبیعی شکی نیست و این ارتباط به شدت به شرایط اقلیمی وابسته است. در ایران بخش اصلی مناطق در اقلیم گرم و حاره‌ای قرار گرفته است. بنابراین همیشه در احداث بناهای گوناگون توجه به چنین شرایط محیطی مدنظر معماران بوده است. این مقاله طرزتفکر نوینی نسبت به معماریارائه میکند که در طی آن طراحی بناها با مطالعه دقیق موقعیت، اقلیم، مصالح بومی ساختمانی و به ویژه تابش خورشید مورد بحث قرار می‌گیرد. این تفکر کمک میکند تا بتوان از انرژیهای محیطی بالقوه در معماری بهره‌مند شد. معماری بومی و قدیمی ایران رابطه ای قوی با ویژگی های تابش خورشیدی و اقلیم مناطق گرم داشته اند. متأسفانه امروزه اتکای نادرست به تامین و استفاده از انرژی های فسیلی ما را از چنین تفکری دور کرده است. سیستم های غیرفعال خورشیدی، دارای شیوه‌های ساده و کاربردی بوده و نیاز به نگهداری اندک یا ناچیزی دارند. همچنین این سیستم ها نیاز به هیچگونه انرژی ورودی خارجی ندارد و از این رو آلاینده‌های محیطی تولید نمی‌کنند. این مقاله به بررسی راهکارهای معمارانه بومی استفاده از سیستم های خورشیدی غیر فعال در شهرهای اقلیم گرم و مرطوب ایران پرداخته و در پی یافتن الگوهای واحد کارآمد در نمونه های مورد بررسی است.

کلمات کلیدی:

معماری بومی- سیستم خورشید غیرفعال- اقلیم گرم و مرطوب- انرژی های محیطی بالقوه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215685>

